

dein in fine Psalmi vel etiam totius Horæ advertat se fuisse distractum, nihil curet, nec repetat, sed iterum ad attendendum mentem applicet, ac prosequatur; imo iis, quibus recitatio Breviarii graves causat anxietates, potest Confessarius consulere, vel etiam jubere ad aliquantulum tempus omissionem Horarum; probant enim aliqui doctores factum cujusdam Confessarii, qui frustra tentatis aliis remediis, simili pœnitenti pro salutari pœnitentia injunxit, ne imposterum quidquam repetat; quo adminiculo adhibito scrupulosus curatus fuit. Quibus omnibus expensis bene adverti potest cum Lessio: quod non sit difficile Horis Canonicis satisfacere, quia Ecclesia nihil aliud requirit, quam ut animo DEum laudandi sacram illam Hymnodiam recitemus, nec quidquam profanum voluntarie animo volumus; ideoque vulgatus Titinillus nil ultra habebit apud Clericos ex Horis Canonicis, quam apud quoscunque alios ex precibus ex. gr. a Confessario pro pœnitentia injunctis, vel ex voto debitis, in defectuum collectione fatigari.

Dixi 3. *Per notabilem partem, quamvis ex pluribus Horis computatam*; quia si aliquis ex. gr. in Matutino per duos Psalmos, in Laudibus iterum per unum vel alterum, atque ita successive in tanta Divini Officii parte sit distractus, quæ æquivaleret uni Horæ Canonice, graviter peccat; sicut enim ex. gr. & ille, qui in pluribus horis partem levem omitteret,

quæ